

Τάσος Ανθουλιάς

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Από τους πρώτους κατοίκους της
ως το 1914 μ.Χ.

Μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η ιστορία της Γερμανίας
με πολύ απλά κείμενα και χαρακτηριστικές εικόνες
ώστε να γίνει αντιληπτή η εξέλιξη της πραγματικότητας
και ο εντοπισμός βασικών στοιχείων και αλλαγών.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ 2023

Ο Άνθρωπος-λιοντάρι είναι ένα ανθρωπόμορφο ειδώλιο που βρέθηκε σε σπηλιά του Χόλενστάιν στη Γερμανία. Είναι έργο της παλαιολιθικής εποχής (υπολογίζεται πριν από περίπου 40.000 χρόνια) και είναι το αρχαιότερο ζωόμορφο ειδώλιο που έχει βρεθεί ποτέ.



Η Αφροδίτη του σπηλαίου (Χόλε Φελς) είναι έργο της παλαιολιθικής εποχής, πριν από 35.000 χρόνια στη Γερμανία. Είναι το αρχαιότερο ομοίωμα ανθρώπου που κατασκευάστηκε, το οποίο έχει ανακαλυφθεί μέχρι σήμερα.





Η γένεση των γερμανικών φυλών αρχίζει κατά τη Σκανδιναβική εποχή του Χαλκού. Ξεκινώντας από τη νότια Σκανδιναβία και τη βόρεια Γερμανία, οι φυλές άρχισαν να επεκτείνονται νότια, ανατολικά και δυτικά κατά τον 1ο αιώνα π.Χ. και ήρθαν σε επαφή με τις κελτικές φυλές της Γαλατίας, καθώς και με εκείνες της Βαλτικής και με τους σλαβικούς πολιτισμούς στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

Στη διάρκεια της προσπάθειας του Ιούλιου Καίσαρα για επέκταση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και κατάληψη της Γαλατίας, υπήρξαν συνεχείς συγκρούσεις από το 60 ως το 50 π.Χ. γύρω από τον ποταμό Ρήνο με Γερμανικές φυλές. Οι εκστρατείες των Ρωμαίων συνεχίστηκαν από τον Ιούλιο Καίσαρα Γερμανικό (πατέρα του Καλιγούλα και παππού του Νέρωνα) που έλαβε και το προσωνύμιο «Γερμανικός». Τελικά ο ποταμός Ρήνος αποτέλεσε το όριο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας μέχρι την πτώση της.



**Ο ποταμός Ρήνος
που ήταν το όριο
της Ρωμαϊκής
Αυτοκρατορίας**

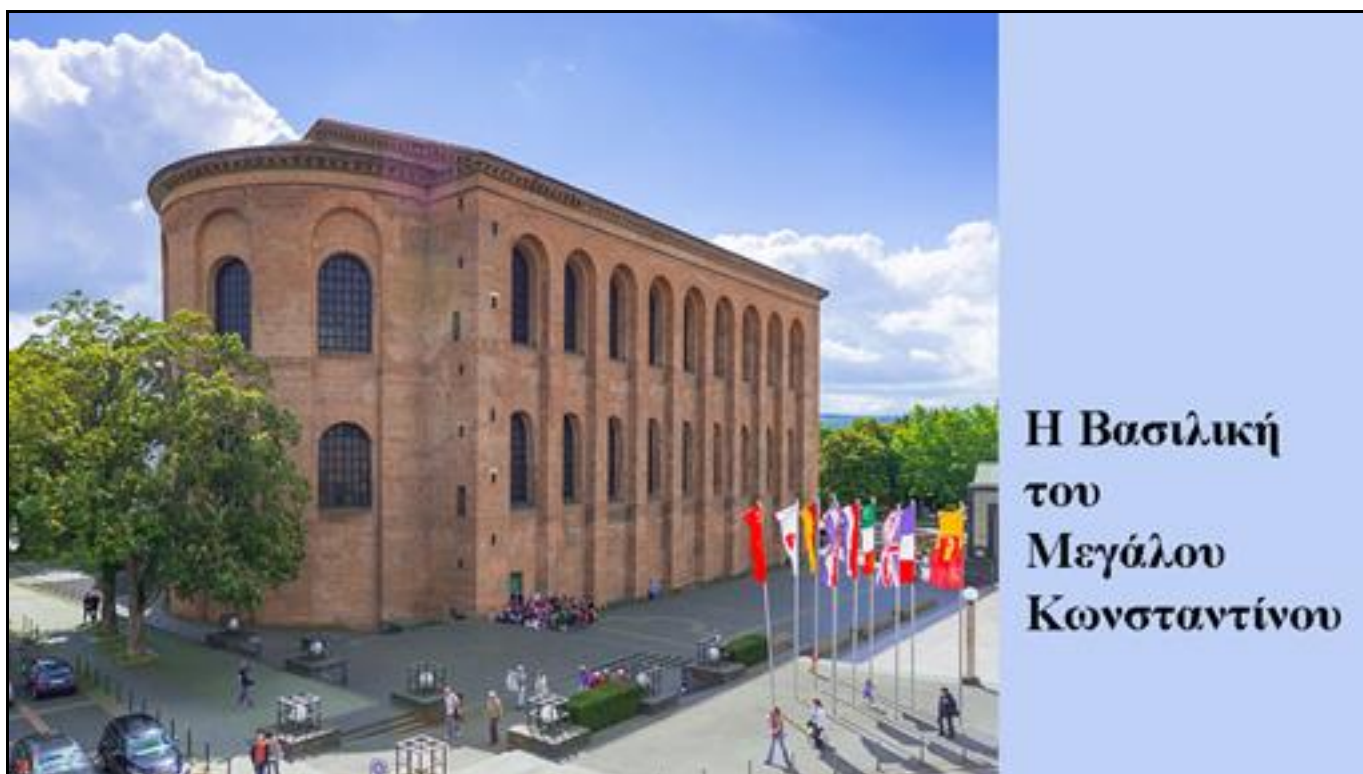


Η Ρώμη ήταν η πρώτη που χρησιμοποίησε τον όρο «Γερμανία». Η ρίζα german- είναι κελτικής προέλευσης και σήμαινε γείτονας. Οι Ρωμαίοι έμαθαν τη λέξη και την υιοθέτησαν για όλες μαζί τις φυλές που ζούσαν ανατολικά του Ρήνου. Το όνομα που της έδωσαν επιβίωσε σε πολλές γλώσσες, μεταξύ των οποίων και στην ελληνική. Στην πραγματικότητα οι Γερμανοί ποτέ δεν αυτοπροσδιορίστηκαν με αυτό το όνομα. Στη σύγχρονη εποχή αυτοαποκαλούνται Deutschen, μια ονομασία που παραπέμπει στη φυλή των Τευτόνων.

Τον 3ο αιώνα μ.Χ. εμφανίστηκαν πολλές μεγάλες Δυτικές Γερμανικές φυλές: οι Αλεμάνοι, οι Φράγκοι, οι Βαυαροί, οι Σάξονες και άλλοι. Στη διάρκεια του 3ου αιώνα, γερμανόφωνοι λαοί άρχισαν να μεταναστεύουν και μέσα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Γενικά αρκετές μεγάλες φυλές –οι Βησιγότθοι, οι Οστρογότθοι, οι Βάνδαλοι, οι Βουργουνδοί, οι Λομβαρδοί, οι Σάξονες και οι Φράγκοι– μετανάστευσαν και έπαιξαν ρόλο στον μετασχηματισμό της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.



Ο Χριστιανισμός πέρασε στην ελεγχόμενη από τους Ρωμαίους Νοτιοδυτική Γερμανία και Χριστιανικές θρησκευτικές κατασκευές, όπως η Βασιλική του Κωνσταντίνου στην Τρίρ χτίστηκαν κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Στα τέλη του 4ου αιώνα οι Ούννοι εισέβαλαν στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη. Το γεγονός αυτό πυροδότησε μεγάλες μεταναστεύσεις. Η ηγεμονία των Ούννων σε μια τεράστια περιοχή της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης διήρκεσε μέχρι τον θάνατο του γιου τού Ατίλα το 469.



Μετά την πτώση της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τον 5ο αιώνα, οι Φράγκοι εμφανίστηκαν ως φυλετική ομοσπονδία στην περιοχή που σύντομα θα ονομαζόταν Αυστρασία (ή Ανατολική γη). Οι Μεροβίγγειοι ήταν η βασιλική οικογένεια που κυβέρνησε τους Φράγκους από τα μέσα του 5ου αιώνα μέχρι το 751.

Η Βασιλική των Μεροβίγγειων στη Μετς, πρωτεύουσα της Αυστρασίας.

Ο Κλόβις Α΄ ήταν ο πρώτος Βασιλιάς των Φράγκων. Είναι ο ιδρυτής των Μεροβίγγειων που κυβέρνησαν το Φραγκικό βασίλειο. Ο Κλόβις ήταν ο βασιλιάς που ένωσε τους Φράγκους και προσχώρησε στον Τριαδικό Χριστιανισμό σε αντίθεση με τους περισσότερους Γερμανικούς λαούς που ακολουθούσαν τον Αρειανισμό. Με αυτόν τον τρόπο κέρδισε τη συμπάθεια των Γάλλο-Ρωμαίων υπηκόων του.



**Η βάπτισμα
του Κλόβις Α΄**



Είχε παντρευτεί την πριγκίπισσα της Βουργουνδίας Κλοτίλδη, η οποία ήταν χριστιανή και έπαιξε σημαντικό ρόλο στη μεταστροφή του Κλόβις στον Χριστιανισμό. Αγιοποιήθηκε τόσο από την Καθολική Εκκλησία όσο και από την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η μεταστροφή του Κλόβις στον Χριστιανισμό ενοποίησε σιγά-σιγά όλους τους Φραγκικούς λαούς που ζούσαν στην περιοχή που σήμερα ορίζεται ως Γαλλία, Γερμανία και Βέλγιο σε μια μεγάλη αυτοκρατορία, την Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Ο Καρλομάγνος θα στεφθεί ως ο πρώτος αυτοκράτορας από τον Πάπα της Ρώμης το 800 μ.Χ.



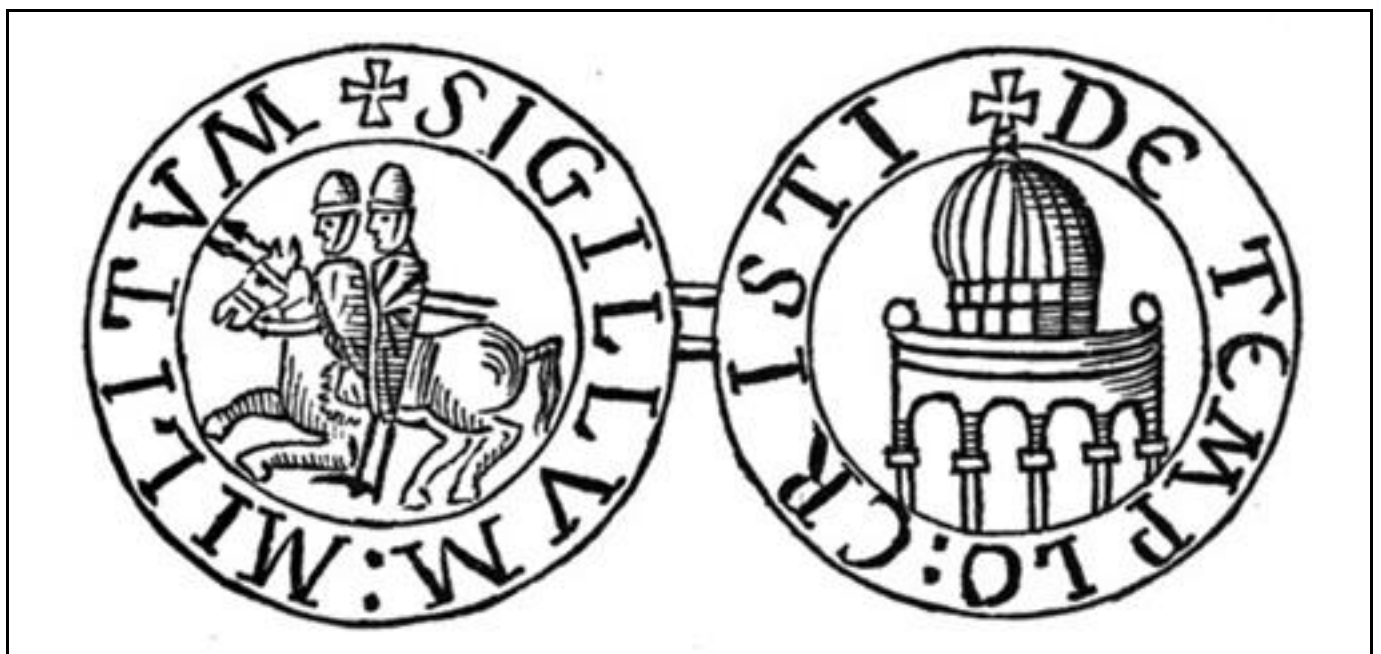
Ο Όθων Α΄ ή Μέγας Όθων έγινε το 936 βασιλιάς της Γερμανίας και το 962, μετά τον γάμο του με την Αδελαΐδα της Βουργουνδίας και την κατάκτηση της Ιταλίας, ανακηρύχθηκε (από κοινού με την Αδελαΐδα) αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Η λεγόμενη «Οθωνική Αναγέννηση» δημιούργησε ένα πολιτισμικό προφίλ που συνδύαζε την κλασική αρχαιότητα, το Βυζάντιο, τον Χριστιανισμό, αλλά και την τότε αγγλοσαξονική σκέψη. Η παιδεία απομακρύνθηκε από τη γαλλική παράδοση και άρχισε να στρέφεται περισσότερο προς την ιταλική. Ενώ η Βίβλος παρέμεινε στο κέντρο της εκπαίδευσης, οι κλασικοί συγγραφείς διαβάζονταν χωρίς ενοχές και χωρίς να θεωρούνται ανταγωνιστικοί προς τον Χριστιανισμό.

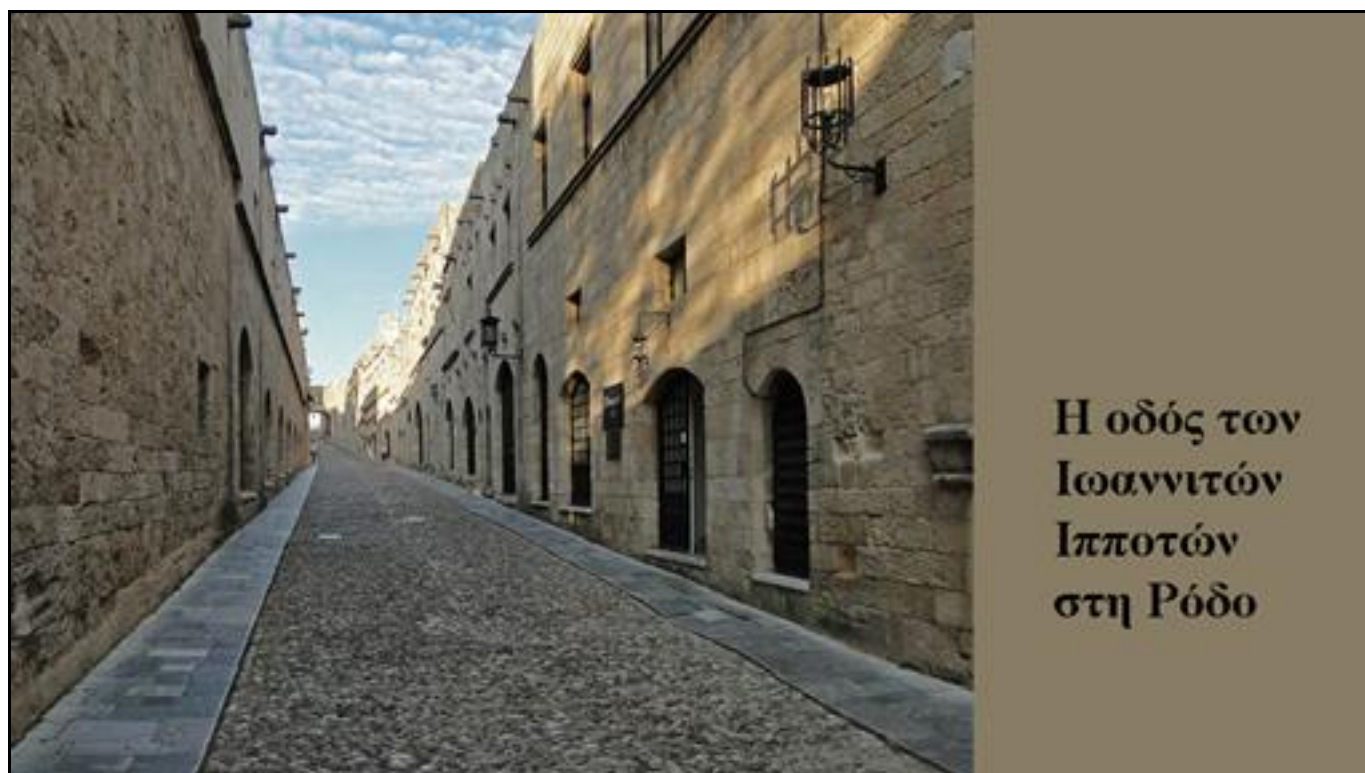


Ο 10ος αιώνας χαρακτηρίστηκε από την ίδρυση πολλών μοναστηριών καθώς και από τη στήριξη αυτών από λόγιους και καλλιτέχνες. Στη βορειο-δυτική Γερμανία δημιουργήθηκε μια σειρά από μεγάλα αβαεία, τα οποία έγιναν "φυτώρια" για μια σειρά ανδρών και γυναικών λογίων. Ανάμεσά τους η πιο σημαντική και χαρακτηριστική φυσιогνωμία της Οθωνικής Αναγέννησης ήταν η Ροσβίτα του Γκάντερσχαίμ. Η Ροσβίτα ήταν η πρώτη γυναίκα που ξεκίνησε να γράφει θεατρικά έργα.

Μεταξύ του 1095 και του 1291 πραγματοποιήθηκαν οι Σταυροφορίες στους Αγίους Τόπους και δημιουργήθηκαν τα τρία Ιπποτικά Τάγματα. Οι Ιππότες του Ναού ή Ναΐτες αποτέλεσαν ένα από τα πρώτα στρατιωτικά-θρησκευτικά τάγματα στην ιστορία. Το τάγμα αυτό ιδρύθηκε στον απόηχο της Α΄ Σταυροφορίας, το 1118, με σκοπό να βοηθήσει το χριστιανικό νεοϊδρυθέν Βασίλειο της Ιερουσαλήμ να αντιμετωπίσει τους μουσουλμάνους γείτονές του και να εξασφαλίσει την ασφαλή και ελεύθερη προσέλευση του μεγάλου αριθμού των Ευρωπαίων προσκυνητών που συνέρρεαν στην Ιερουσαλήμ μετά την κατάκτησή της από τους Σταυροφόρους.



Οι Ιωαννίτες Ιππότες ήταν ένα Ρωμαιοκαθολικό μοναχικό-ιπποτικό Τάγμα που ιδρύθηκε τον 12ο αιώνα στα πλαίσια της Α΄ Σταυροφορίας. Οι καταβολές του Τάγματος ανάγονται στον 11ο αιώνα με την ίδρυση ξενοδοχείων-νοσοκομείων στους Αγίους Τόπους. Όπως και οι Ναΐτες, ανέλαβαν μετά την Α΄ Σταυροφορία και στρατιωτικό εκτός από τον ιατρικό τους ρόλο, με πρώτη ευθύνη την περίθαλψη των άρρωστων προσκυνητών στα νοσοκομεία του Τάγματος κι έπειτα τον πόλεμο κατά των Σαρακηνών. Το 1307 κατέλαβαν το νησί της Ρόδου, το οποίο ανήκε στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία.



Οι Τεύτονες Ιππότες ήταν καθαρά Γερμανικό ιπποτικό τάγμα. Είχε την καταγωγή του στους Ναΐτες Ιππότες, ωστόσο η αφορμή για τη δημιουργία του ήταν παρόμοια με αυτή των Ιωαννιτών. Το τάγμα δημιουργήθηκε την περίοδο της Γ΄ Σταυροφορίας ως προσωπικό ενός νοσοκομείου που στήθηκε από Γερμανούς εμπόρους και προσκυνητές στην Άκρα, για να προσφέρει υπηρεσίες περίθαλψης και ξεκούρασης στους τραυματίες και ταλαιπωρημένους Γερμανούς που μετείχαν στην πολιορκία της πόλης. Ο ανθρωπιστικός χαρακτήρας του Τευτονικού Τάγματος επιβίωσε πολύ λίγο. Στη δεύτερη δεκαετία του περίφημου μαγίστρου, Χέρμαν φον Ζάλτσα είχε εξελιχθεί σε ένα αμιγώς στρατιωτικό τάγμα.



**Ο Γερμανός
Τεύτονας μάγιστρος
Χέρμαν φον Ζάλτσα**

Η Χανσεατική Ένωση ήταν μια εμπορική και αμυντική συνομοσπονδία των εμπορικών συντεχνιών και των πόλεων-αγορών της Βορειοδυτικής και Κεντρικής Ευρώπης. Ξεκινώντας από μερικές πόλεις της Βόρειας Γερμανίας στα τέλη του 12ου αιώνα η Ένωση κατέληξε να κυριαρχεί στο θαλάσσιο εμπόριο της Βαλτικής θάλασσας επί τρεις αιώνες κατά μήκος των ακτών της Βόρειας Ευρώπης.



**Κύριες
εμπορικές
αρτηρίες
της
Χανσεατικής
ένωσης**

Ξεκινώντας από το εμπόριο χοντρών μάλλινων υφασμάτων η Χανσεατική Ένωση βοήθησε ουσιαστικά να αναπτυχθεί τόσο το εμπόριο όσο και η βιομηχανία στη Βόρεια Γερμανία. Καθώς το εμπόριο αυξανόταν, στη Βόρεια Γερμανία κατασκευάζονταν νεότερα και λεπτότερα μάλλινα και λινά υφάσματα, ακόμα και μεταξωτά. Ο ίδιος εξευγενισμός των προϊόντων εκτός από την οικοτεχνία πραγματοποιήθηκε και σε άλλους τομείς, π.χ. χαρακτηριστική, ξυλογλυπτική, κατασκευή πανοπλιών και τόννευση ξύλου. Η μακράιωνη μονοπώληση της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας και του εμπορίου από τη Χανσεατική Ένωση εξασφάλισε τον ερχομό της Αναγέννησης στη Βόρεια Γερμανία πολύ νωρίτερα από την υπόλοιπη Ευρώπη.



**Γκτανσκ
Πολωνία**

Μεταξύ των ετών 1347 και 1351 η Γερμανία και σχεδόν ολόκληρη η ευρωπαϊκή ήπειρος επηρεάστηκε από την πιο σοβαρή πανδημία του Μαύρου Θανάτου – της πανώλης. Εκτιμάται ότι προκάλεσε τον θάνατο τουλάχιστον του 30% του ευρωπαϊκού πληθυσμού. Οδήγησε σε μεγάλη κοινωνική και οικονομική αναστάτωση και βαθιά θρησκευτική δυσαρέσκεια και φανατισμό. Οι Εβραίοι κατηγορήθηκαν ως υπεύθυνοι και κατάδιώχτηκαν. Κατά συνέπεια, πολλοί Εβραίοι διέφυγαν και εγκαταστάθηκαν στην Ανατολική Ευρώπη.



Η αλλαγή των κοινωνιών από φεουδαρχικών σε εμπορικών –με παράλληλη ανάπτυξη και των βιοτεχνιών– οδήγησε στην ανάπτυξη των πόλεων. Πολλές νέες πόλεις αναπτύχθηκαν σε περιοχές με εμπορικές διαδρομές.

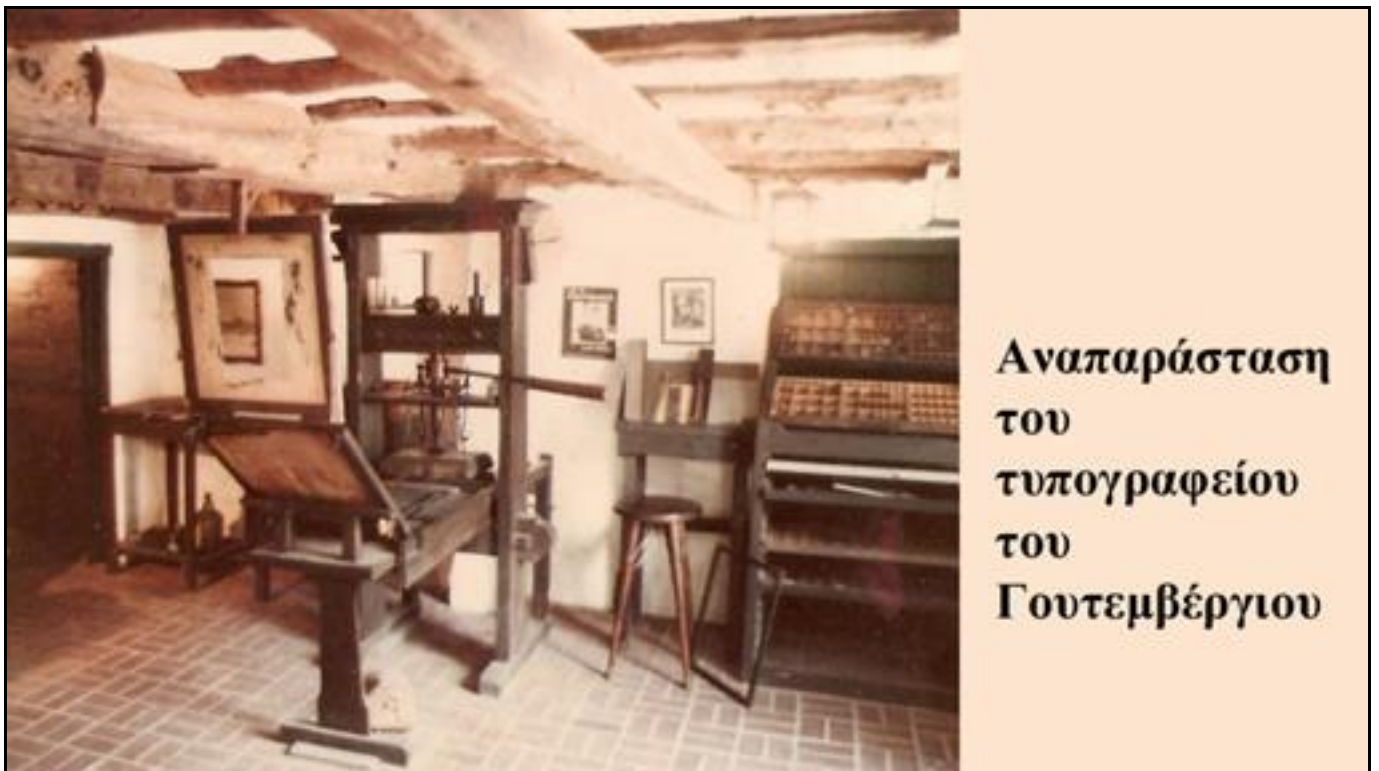


Από τις αρχές της Μεσαιωνικής περιόδου και μέχρι τον 18ο αιώνα, ο γερμανικός νόμος τοποθετούσε τις γυναίκες σε μια δευτερεύουσα και εξαρτημένη θέση σε σχέση με τους άνδρες. Έθετε τις γυναίκες σε μειονεκτική θέση όσον αφορά τα δικαιώματα ιδιοκτησίας



και κληρονομιάς. Ορισμένες, όμως, γυναίκες άσκησαν την επιρροή τους – γυναίκες που βρίσκονταν σε βασιλική αυλή ή σε μοναστήρι. Η Χίλντεγκαρντ του Μπίνγκεν, η Γερτρούδη η Μεγάλη και η Ελισάβετ της Βαυαρίας ήταν μεταξύ των γυναικών που είχαν επιτεύγματα σε διάφορους τομείς, όπως στην ιατρική, στη σύνθεση μουσικής, στη θρησκευτική γραφή και στην κυβερνητική πολιτική. Στη φωτογραφία η Χίλντεγκαρντ του Μπίνγκεν η οποία ήταν Γερμανίδα συγγραφέας, συνθέτης και φιλόσοφος και κατάφερε να γίνει ο σημαντικότερος θρησκευτικός ηγέτης του 12ου αιώνα στην Ευρώπη.

Ο Ιωάννης Γουτεμβέργιος ήταν Γερμανός σιδηρουργός και χρυσοχόος, ο οποίος εφεύρε και εισήγαγε την τυπογραφία στην Ευρώπη. Το 1455 τύπωσε τη Βίβλο. Η τυπογραφική μέθοδος του Γουτεμβέργιου θεωρείται ως η πιο σημαντική εφεύρεση της δεύτερης χιλιετίας και ως το γεγονός που εγκαινίασε τη νεότερη εποχή της ανθρώπινης ιστορίας. Διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της Αναγέννησης, στη Μεταρρύθμιση, στον Διαφωτισμό και στην Επιστημονική επανάσταση και έβαλε τη βάση για τη διάδοση της μάθησης σε όλο τον λαό.

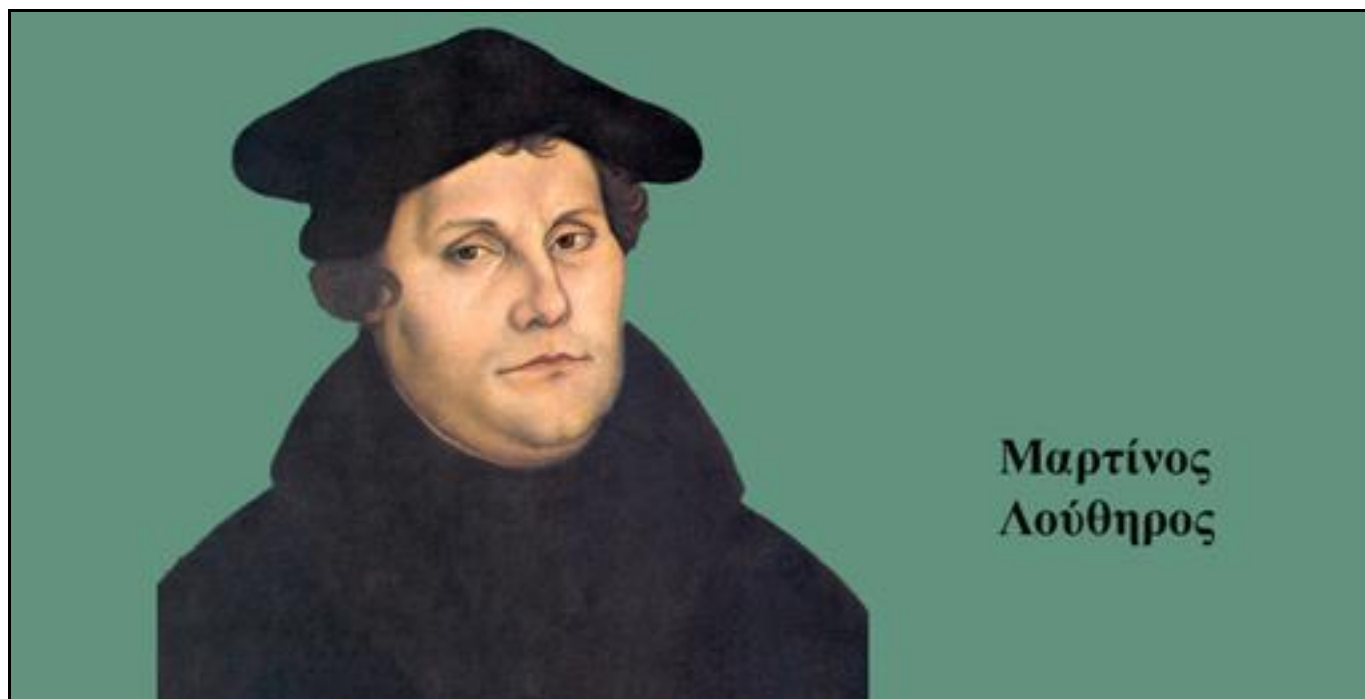


**Αναπαράσταση
του
τυπογραφείου
του
Γουτεμβέργιου**



Ο Άλμπρεχτ Ντύρερ (1471 ως 1528) ήταν Γερμανός ζωγράφος, χαράκτης και θεωρητικός της Γερμανικής Αναγέννησης. Υπήρξε σημαντικός καλλιτέχνης της εποχής του, συμβάλλοντας καθοριστικά στη διάδοση των ιδεωδών της Ιταλικής Αναγέννησης. Έζησε το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής του στη Νυρεμβέργη, που αποτελούσε ένα από τα μεγαλύτερα πολιτιστικά κέντρα της Γερμανίας, αλλά ταξίδεψε αρκετά κι επισκέφτηκε την Ιταλία δύο φορές, γεγονός που επηρέασε βαθιά το έργο του, από το οποίο ξεχωρίζουν οι ξυλογραφίες και τα χαρακτηριστικά. Τα έργα του διαδόθηκαν σε όλη την Ευρώπη κι αργότερα απέκτησαν παγκόσμια φήμη.

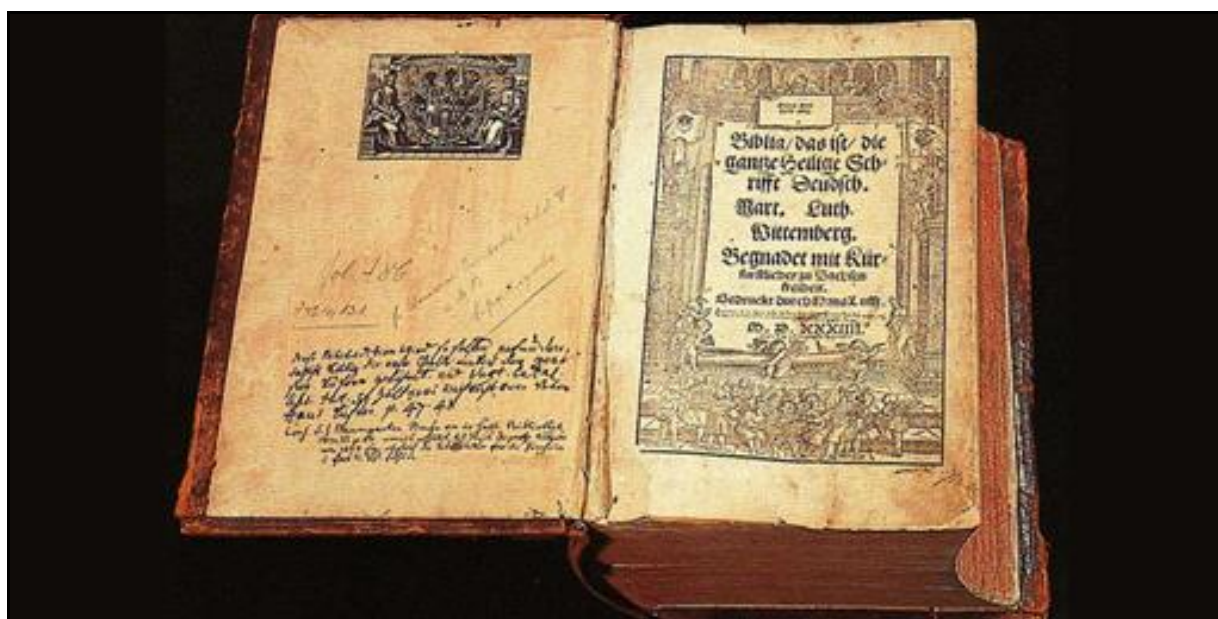
Ο Μαρτίνος Λούθηρος (1483 ως 1546) ήταν Γερμανός μοναχός, ιερέας, καθηγητής, θεολόγος, ηγέτης της εκκλησιαστικής μεταρρύθμισης του 16ου αιώνα στη Γερμανία, και θεμελιωτής των χριστιανικών δογμάτων και πρακτικών του Προτεσταντισμού. Ήρθε σε σύγκρουση με τον θεσμό του συγχωροχαρτιού, που έδινε τότε η Καθολική Εκκλησία με οικονομικά ανταλλάγματα για την άφεση των αμαρτιών.



Στις 31 Οκτωβρίου 1517 και ενώ είχε ήδη εκφράσει την αντίθεσή του σε κάθε σχέση με τις πρακτικές της Καθολικής Εκκλησίας στους φοιτητές του, θυροκόλλησε στην εξώπορτα του Μητροπολιτικού Ναού της Βιτεμβέργης τις «95 Θέσεις» του στα λατινικά, που αποτέλεσαν μια ανοιχτή πλέον επίθεση εναντίον του Παπισμού. Οι «95 Θέσεις» μεταφράστηκαν στα γερμανικά και διαδόθηκαν.



Στις 3 Ιανουαρίου 1521 ο Πάπας Λέων Ι΄ εκδίδει Βούλα, με την οποία ο Λούθηρος αφορίζεται. Φυγαδεύτηκε και μεταφέρθηκε στον Πύργο του Βάρμπουργκ όπου παρέμεινε μέχρι τις 6 Μαρτίου 1522. Εκεί έγραψε αρκετά κείμενα και μετάφρασε στα γερμανικά την Αγία Γραφή, συμβάλλοντας στην περαιτέρω ανάπτυξη της γερμανικής γλώσσας και της τέχνης της μετάφρασης.

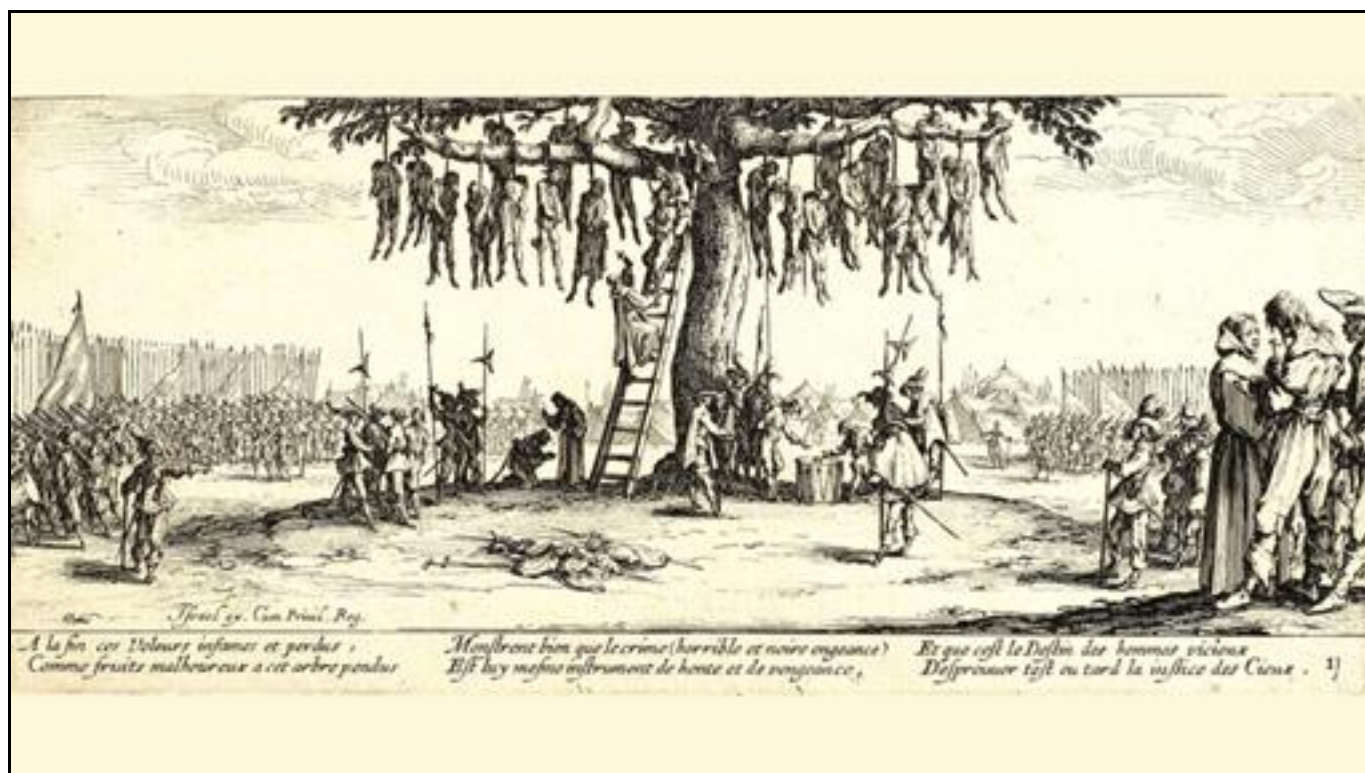


Τον Ιούνιο του 1524 ξέσπασε ο λεγόμενος «Πόλεμος των Χωρικών», ο οποίος εξαπλώθηκε ταχύτατα από τη νότια Γερμανία μέχρι τη Θουριγγία και είχε ως βασικά αιτήματα την κατάργηση της δουλοπαροικίας, την ελάφρυνση των φορολογικών μέτρων και γενικά την αποτίναξη της άρχουσας τάξης και της Παπικής εκκλησίας. Οι βιαιοπραγίες (στις οποίες ο Λούθηρος ήταν αντίθετος) τελειώνουν τον Μάιο του 1525 με την καταστολή και την εκτέλεση των ηγετών του κινήματος.



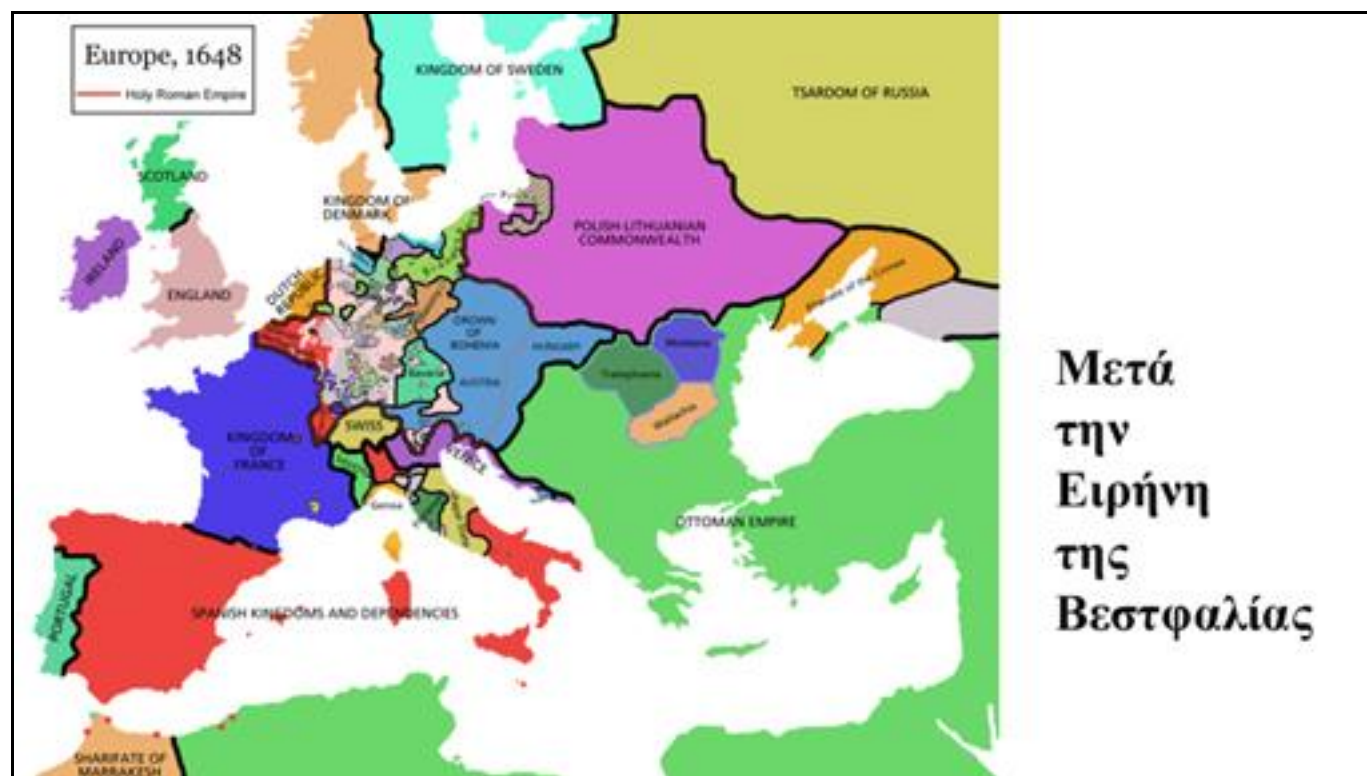
Στις 13 Ιουνίου 1525 ο Λούθηρος παντρεύεται την πρώην μοναχή Καταρίνα φον Μπόρα, με την οποία αποκτά έξι παιδιά. Ο Λούθηρος πέθανε στις 17 Φεβρουαρίου του 1546. Εννιά χρόνια αργότερα δόθηκε σχετική ελευθερία για την άσκηση της Αναμορφωμένης πίστης – του Προτεσταντισμού.

Ο τριακονταετής πόλεμος (1618 ως 1648). Η Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία του Γερμανικού Έθνους ήταν ένωση ουσιαστικά ανεξάρτητων γερμανικών κρατών, υπό τη σκιάδη επικυριαρχία του αυτοκράτορα. Από το 1440 περίπου οι αυτοκράτορες εκλέγονταν από τον Οίκο των Αψβούργων. Στις παραμονές του πολέμου η θρησκευτική κατάσταση στην αυτοκρατορία ήταν η εξής: Κάθε ηγεμόνας είχε το δικαίωμα να επιβάλει τη θρησκεία του στους υπηκόους του. Τα κράτη και κρατίδια της αυτοκρατορίας την εποχή αυτή ήταν πάνω από διακόσια. Σε γενικές γραμμές τα κράτη της βόρειας Γερμανίας ήταν προτεσταντικά και τα κράτη παρά τον ποταμό Ρήνο και νότια του Δούναβη καθολικά.



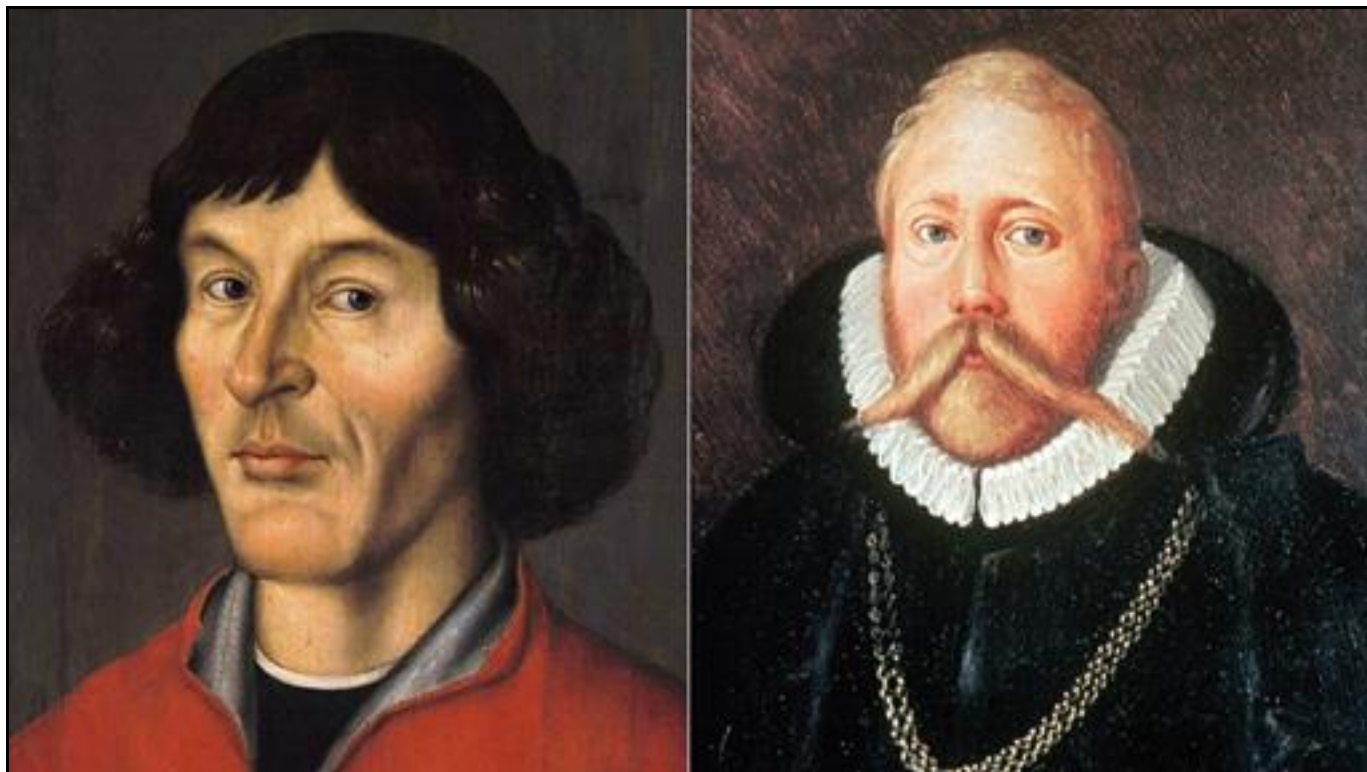
Ο Τριακονταετής Πόλεμος ήταν μια από τις πιο μακροχρόνιες και καταστροφικές συγκρούσεις στην ευρωπαϊκή ιστορία. Άρχισε ως πόλεμος μεταξύ των καθολικών και των προτεσταντικών κρατών της αυτοκρατορίας και στη συνέχεια εξελίχθηκε σε μια γενικευμένη διαμάχη στην οποία ενεπλάκησαν οι περισσότερες από τις μεγάλες δυνάμεις της Ευρώπης. Και ενώ στον πόλεμο αυτόν οδήγησαν θρησκευτικά αίτια, σύντομα οι εμπλεκόμενες δυνάμεις κατέληξαν να αγωνίζονται για την πολιτική επικράτηση στην Ευρώπη με προεξάρχουσα τη διαμάχη για τον σκοπό αυτό μεταξύ Αψβούργων και Γαλλίας.

Ο πόλεμος άρχισε όταν ο αυτοκράτορας Φερδινάνδος Β΄, ένθερμος καθολικός, προσπάθησε να επιβάλει θρησκευτική ομοιομορφία στην αυτοκρατορία. Τα προτεσταντικά κράτη της βόρειας Γερμανίας απάντησαν σχηματίζοντας την Προτεσταντική Ένωση. Ο καρδινάλιος Ρισελιέ, μολονότι καθολικός, συγκρότησε συμμαχία κατά των Αψβούργων, η Δανία και η Σουηδία μπήκαν στον πόλεμο υπέρ των διαμαρτυρομένων, ενώ η Ισπανία υπέρ των καθολικών. Ο πόλεμος αυτός ερήμωσε μεγάλες περιοχές. Οι περισσότερες από τις εμπόλεμες δυνάμεις καταστράφηκαν οικονομικά. Ο πόλεμος τερματίστηκε το 1648 με την Ειρήνη της Βεστφαλίας. Επέφερε την περιστολή της ισχύος των Αψβούργων και την ανάδειξη της Σουηδίας σε μεγάλη δύναμη. Περισσότερο ωφελημένη βγήκε από τον πόλεμο η Γαλλία, ισχυροποιημένη και με κυρίαρχο ρόλο κατά το υπόλοιπο του 17ου αιώνα. Η Ελβετία και η Ολλανδία απέκτησαν την ανεξαρτησία τους.

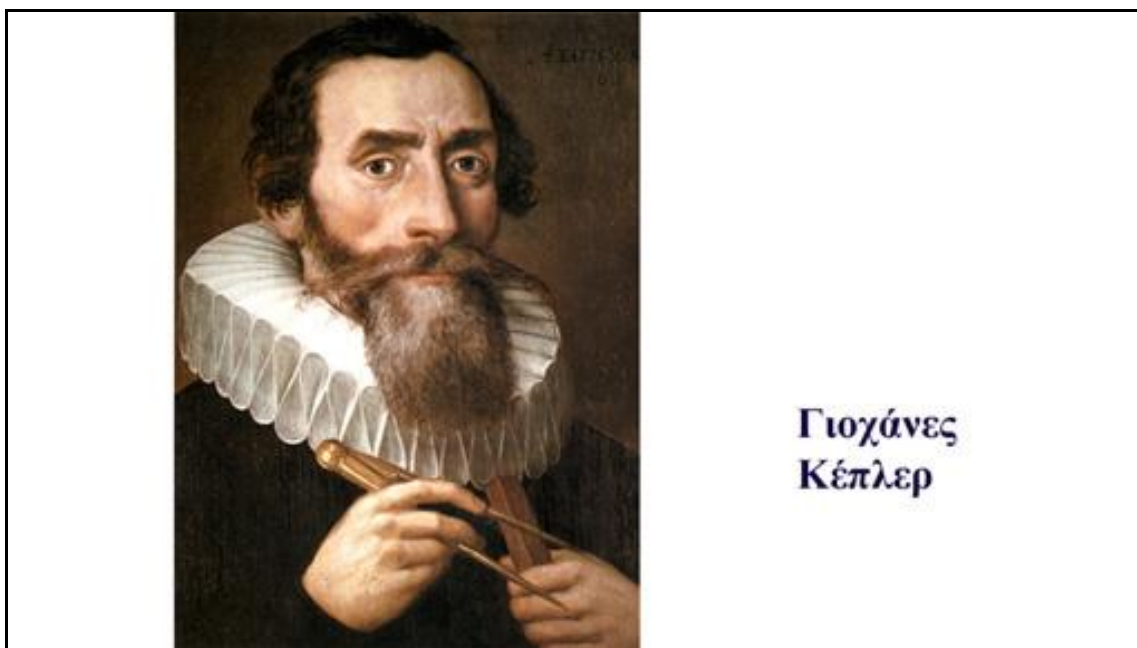


Η γερμανική αστρονομική κοινότητα έπαιξε κεντρικό ρόλο στην Ευρώπη στις αρχές της σύγχρονης περιόδου. Αρκετοί μη Γερμανοί επιστήμονες συνέβαλαν στην κοινότητα, όπως ο Κοπέρνικος (1473 ως 1543), ο εμπνευστής της επιστημονικής επανάστασης, ο οποίος έζησε στην Πρωσία, σε μια περιοχή της Πολωνίας, καθώς και ο Τύχο Μπράχε (1546 ως 1601), ο οποίος εργάστηκε στη Δανία και τη Βοημία.

Κοπέρνικος και Τυχο Μπράχε.



Ο Γερμανός αστρονόμος Γιοχάνες Κέπλερ (1571 ως 1630) ήταν ένα από τα πρωτοποριακά μυαλά της εμπειρικής και ορθολογικής έρευνας. Μέσω της αυστηρής εφαρμογής των αρχών της επιστημονικής μεθόδου ερμήνευσε τους νόμους της πλανητικής κίνησης. Οι ιδέες του επηρέασαν τον σύγχρονο Ιταλό επιστήμονα Γαλιλαίο Γαλιλέι και παρείχαν θεμελιώδεις μηχανικές αρχές για τη θεωρία της καθολικής βαρύτητας του Ισαάκ Νεύτωνα.

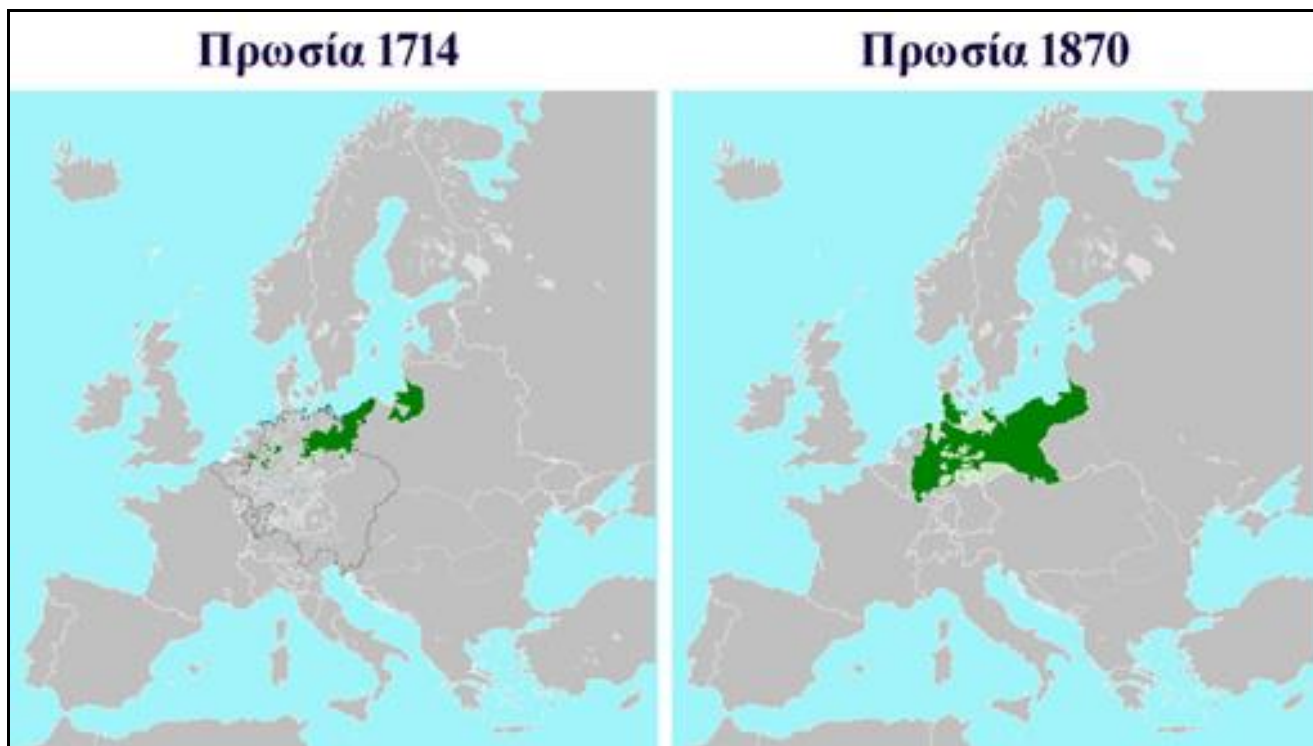


**Γιοχάνες
Κέπλερ**



Ο Γκότφριντ Βίλχελμ Λάιμπνιτς (1646 ως 1716) ήταν Γερμανός φιλόσοφος, μαθηματικός, φυσικός, ιστορικός και διδάκτορας των λαϊκών και εκκλησιαστικών Νομικών. Κατέχει εξέχουσα θέση στην ιστορία των μαθηματικών και της φιλοσοφίας, έχοντας αναπτύξει τον διαφορικό και ολοκληρωτικό λογισμό, ανεξάρτητα από τον Νεύτωνα. Ο Λάιμπνιτς ήταν ένας από τους σημαντικότερους φιλόσοφους του 17ου και του 18ου αιώνα. Έχει αποκληθεί ως «ο πολυμαθέστερος άνδρας μετά τον Αριστοτέλη».

Μετά το τέλος του τριακονταετούς πολέμου αρχίζει να αναπτύσσεται το Δουκάτο της Πρωσίας που ενώνεται με το Δουκάτο του Βρανδεμβούργου, το Δουκάτο της Πομερανίας και καταλαμβάνει το φέουδο της Πολωνίας. Ουσιαστικά η Πρωσία γίνεται η βάση των Γερμανών. Η Πρωσία επιτρέπει την είσοδο των Γάλλων Ουγενότων. Οι Ουγενότοι ήταν μέλη της Προτεσταντικής Μεταρρυθμισμένης Εκκλησίας της Γαλλίας κατά τον 16ο ως τον 18ο αιώνα, γνωστοί και ως Γάλλοι Καλβινιστές. Κατά τη «Νύχτα του Αγίου Βαρθολομαίου», χιλιάδες Ουγενότοι σφαγιάσθηκαν από Ρωμαιοκαθολικούς στο Παρίσι.





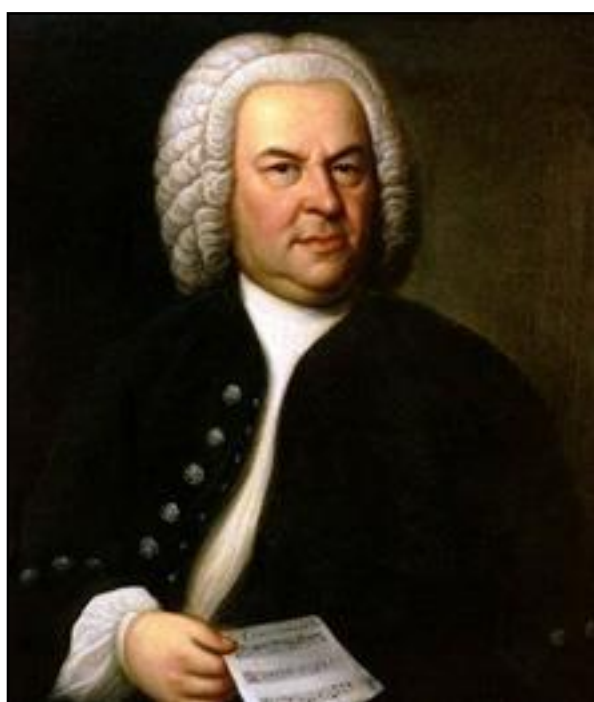
Το 1701 ο Φρειδερίκος Ι ονομάζει τον εαυτό του βασιλιά της Πρωσίας και προχωρεί στη σοβαρή ανάπτυξή της και χρηματοδοτεί την ανάπτυξη των τεχνών.

Ο Φρειδερίκος ο ΙΙ, ο Μέγας, βασίλευσε από το 1740 ως το 1786. Είναι γνωστός για τη στρατιωτική του ιδιοφυΐα και την αξιοποίηση του πολύ οργανωμένου στρατού για να καταστήσει την Πρωσία μια από τις μεγάλες δυνάμεις της Ευρώπης. Ωστόσο, ήταν επίσης καλλιτέχνης, συγγραφέας και φιλόσοφος, ο οποίος συνέλαβε και προώθησε την έννοια του Διαφωτισμένου Απολυταρχισμού. Οι ιστορικοί του 19ου αιώνα δημιούργησαν τη ρομαντική εικόνα του δοξασμένου πολεμιστή και του καταξιωμένου ηγέτη και υπήρξε το ηρωικό πρότυπο για έναν επιθετικό μιλιταρισμό στη Γερμανία μέχρι τον 20ό αιώνα.



Φρειδερίκος ΙΙ

Ο Μέγας Φρειδερίκος από το 1772 εισήγαγε έναν γενικό αστικό κώδικα, κατήργησε τα βασανιστήρια και καθιέρωσε την αρχή ότι το στέμμα δεν θα παρεμβαίνει σε θέματα δικαιοσύνης. Προώθησε, επίσης, μια νέα δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τον πρόδρομο του σημερινού συστήματος του γερμανικού γυμνασίου, το οποίο προετοιμάζει τους καλύτερους μαθητές για πανεπιστημιακές σπουδές. Το Πρωσικό εκπαιδευτικό σύστημα αντιγράφηκε σε διάφορες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των Ηνωμένων Πολιτειών.



Ο Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ (1685 ως 1750) ήταν Γερμανός συνθέτης, διευθυντής ορχήστρας, μουσικοπαιδαγωγός και εκτελεστής μουσικών οργάνων της περιόδου του Μπαρόκ. Υπήρξε αναμφισβήτητα ο μεγαλύτερος συνθέτης αυτής της περιόδου, καθώς και ένας από τους σπουδαιότερους στην ιστορία της έντεχνης Δυτικής μουσικής. Τα περισσότερα από 1000 έργα του που έχουν διασωθεί ως τις μέρες μας φέρουν όλα τα χαρακτηριστικά της εποχής Μπαρόκ, τα οποία και απογειώνουν στην τελειότητα.



Ο Ιμμάνουελ Καντ (1724 ως 1804) γεννήθηκε και πέθανε στο Καίνιξμπεργκ της Πρωσίας (που σήμερα ονομάζεται Καλίνινγκραντ και ανήκει στη Ρωσία). Ήταν Γερμανός φιλόσοφος και επιστημολόγος. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους στοχαστές και φιλόσοφους όλων των εποχών. Το 1770 έγινε τακτικός καθηγητής της Λογικής και Μεταφυσικής στο Πανεπιστήμιο και παράλληλα έκανε παραδόσεις στη Φυσική, στην Κοσμολογία, στην Ανθρωπολογία, στη Θεολογία και στη Γεωγραφία.

Ο 18ος αιώνας ήταν ένας αιώνας συνεχών πολέμων, επέκτασης της Πρωσίας, επικράτησης του εθνικισμού στην Ευρώπη και ταυτόχρονα ανάπτυξης του διαφωτισμού και εξάπλωση της ιδεολογίας της Γαλλικής επανάστασης.





Ο Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε (1749 ως 1832) ήταν Γερμανός ποιητής, μυθιστοριογράφος, δραματουργός, θεωρητικός της Τέχνης και φυσιοδίφης. Το 1770 ολοκλήρωσε τις σπουδές Νομικής και παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα Ιατρικής, Χημείας και Βοτανικής. Ο Φάουστ, το έργο ζωής του, ολοκληρώθηκε με τον δεύτερο τόμο έναν χρόνο πριν το θάνατό του. Οι τελευταίες του λέξεις ήταν: «Φως, περισσότερο φως». Αφιέρωσε πολλά έργα του στην Ελληνική Αρχαιότητα.

Ο Φρίντριχ Σίλερ (1759 ως 1805) ήταν Γερμανός θεατρικός συγγραφέας, ποιητής και ιστορικός. Είναι ο πρώτος μεγάλος εκπρόσωπος του ρομαντικού κινήματος. Ο ρομαντισμός κήρυξε την αγάπη για τη δικαιοσύνη και την ελευθερία, για την τιμωρία των ενόχων, για τη ζωή, την ελπίδα, για το αύριο του ανθρώπου. Με το έργο του «Οι ληστές» προβάλλει ακριβώς αυτά τα ιδανικά. Ένα άλλο πολύ γνωστό έργο του είναι ο «Γουλιέλμος Τέλλος». Η φιλία του Σίλερ με τον Γκαίτε είχε μεγάλη επίδραση πάνω του.



Στο τέλος των Ναπολεόντειων Πολέμων (1803 ως 1815) η Γαλλία δεν κατείχε πλέον το ρόλο της κυρίαρχης δύναμης στην Ηπειρωτική Ευρώπη, που είχε από την εποχή του Λουδοβίκου ΙΔ', καθώς το Συνέδριο της Βιέννης παρήγαγε μια «ισορροπία δυνάμεων» αναδιατάσσοντας το μέγεθος των κύριων δυνάμεων έτσι ώστε να μπορούν να ισορροπούν μεταξύ τους και να παραμένουν σε ειρήνη. Σε αυτό το πλαίσιο η Πρωσία αποκαταστάθηκε στα προηγούμενα σύνορά της και έλαβε επίσης μεγάλα τμήματα της Πολωνίας

και της Σαξονίας. Αρκετά διευρυμένη πλέον η Πρωσία έγινε μόνιμη Μεγάλη Δύναμη. Το Συνέδριο της έδωσε επίσης τη Ρηνανία και τη Βεστφαλία. Αυτές οι βιομηχανικές περιοχές μετέτρεψαν την αγροτική Πρωσία σε βιομηχανική ηγετική δύναμη τον 19ο αιώνα. Το 1815 η Πρωσία έγινε μέλος της Γερμανικής Συνομοσπονδίας.



Η Γερμανική Συνομοσπονδία ήταν μία χαλαρή συνομοσπονδία συνολικά 39 κρατικών οντοτήτων. Το Βασίλειο της Πρωσίας και η Αυστριακή Αυτοκρατορία ήταν τα μεγαλύτερα σε έκταση και σαφώς τα πιο ισχυρά μέλη της συνομοσπονδίας. Αλλά μεγάλα τμήματα και των δύο αυτών κρατών δεν συμμετείχαν στη Συνομοσπονδία, ούτε υπήρχε δέσμευση μεγάλων στρατιωτικών τμημάτων για τον Συνομοσπονδιακό στρατό. Αυτό είχε ως συνέπεια τα δύο αυτά κράτη, αν και μέλη, να έχουν διατηρήσει την αυτονομία τους και να δρουν ως ανεξάρτητα κράτη.

Ο Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770 ως 1827) ήταν Γερμανός συνθέτης και πιανίστας της κλασικής μουσικής. Θεωρείται ως ένας από τους σπουδαιότερους συνθέτες όλων των εποχών. Μερικές από τις γνωστότερες συνθέσεις του περιέχουν 9 συμφωνίες, 5 κονσέρτα για πιάνο, 1 κονσέρτο για βιολί, 32 σονάτες για πιάνο, 16 κουαρτέτα εγχόρδων, καθώς και μία όπερα, τη Φιντέλιο.

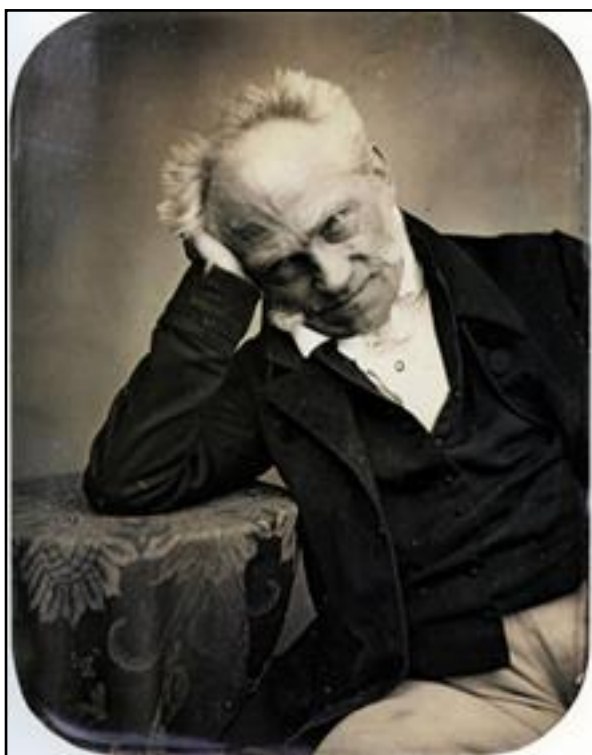
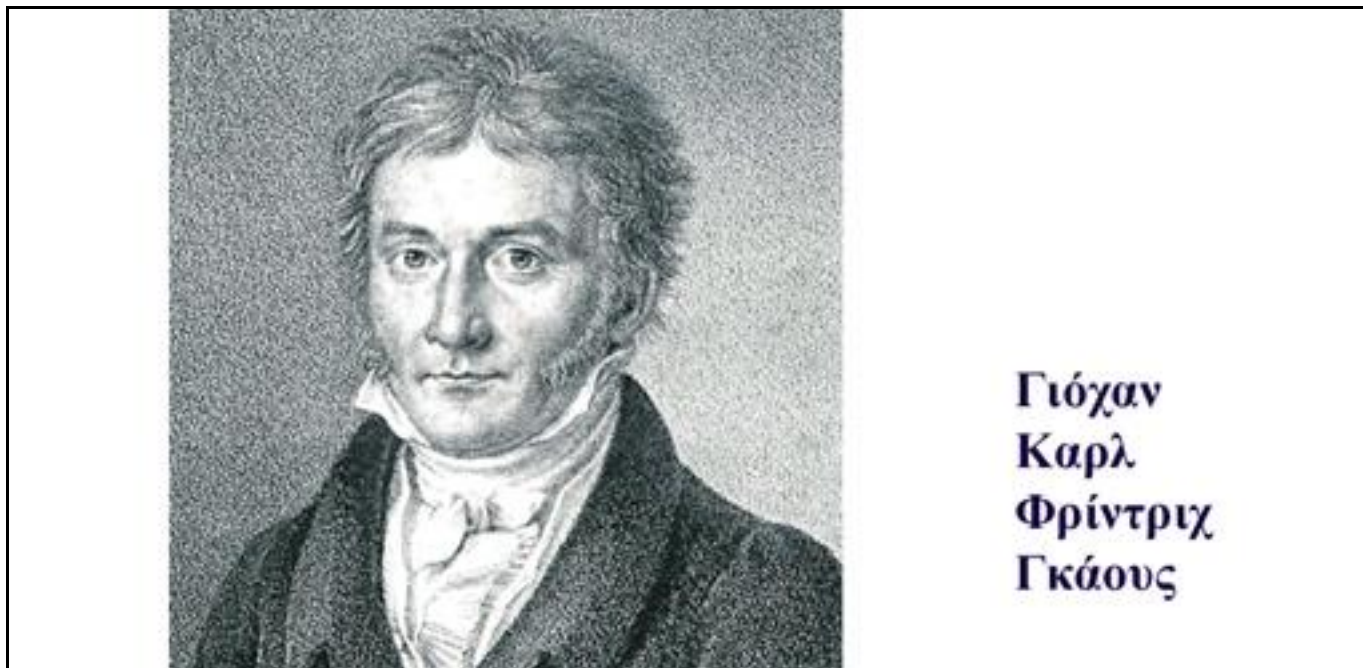


Λούντβιχ
βαν
Μπετόβεν



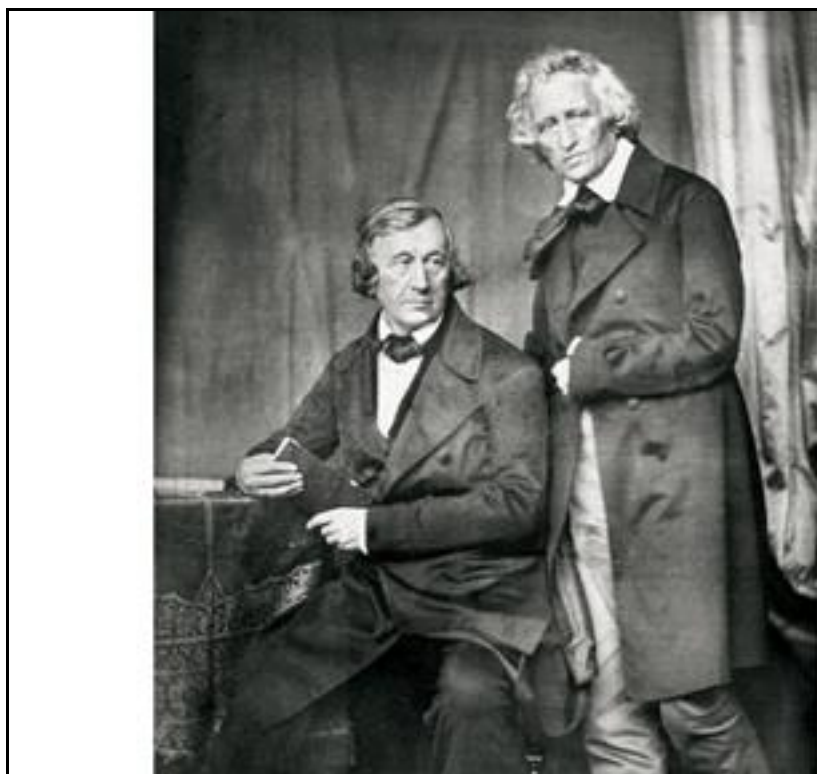
Ο Φρίντριχ Χέγκελ (1770 ως 1831) ήταν Γερμανός φιλόσοφος και κύριος εκπρόσωπος του γερμανικού ιδεαλισμού. Επηρέασε βαθιά τη δυτική φιλοσοφία και έγινε γνωστός για τη διαλεκτική θεωρία του. Η επιρροή του Χέγκελ στον Καζαντζάκη είναι ιδιαίτερα εμφανής στην «Ασκητική». Στο έργο του αυτό εκφράζεται η ιδέα της ύπαρξης ενός παγκόσμιου πνεύματος, το οποίο προοδεύει μέσα στο Σύμπαν και ο άνθρωπος ενταγμένος μέσα σε αυτό καθίσταται συνδημιουργός και συνυπεύθυνος για να σώσει τον κόσμο.

Ο Καρλ Φρίντριχ Γκάους (1777 ως 1855) ήταν Γερμανός μαθηματικός που συνεισέφερε σε πολλά ερευνητικά πεδία της επιστήμης του, όπως η θεωρία των αριθμών, η στατιστική, η μαθηματική ανάλυση, η διαφορική γεωμετρία, αλλά και σχετικών επιστημών, όπως η γεωδαισία, η αστρονομία και η φυσική. Αποκλήθηκε ο «μεγαλύτερος μαθηματικός μετά τον Αρχιμήδη και τον Ευκλείδη».

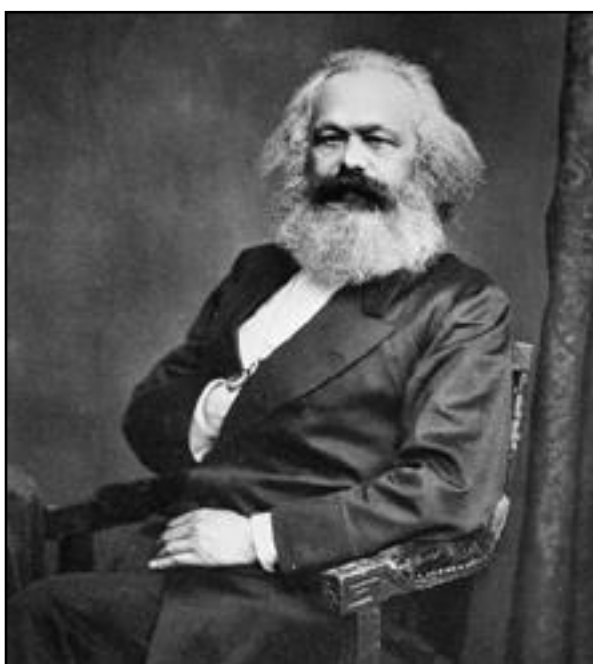


Ο Αρθούρος Σοπενχάουερ (1788 ως 1860) ήταν Γερμανός φιλόσοφος, ιδεαλιστής, λάτρης του Πλάτωνα και γνωστός για τον πεσιμισμό του. Ίδρυσε μια νέα φιλοσοφία, επίκεντρο της οποίας είναι η βούληση, ως μεταφυσική αρχή κατανόησης του κόσμου αλλά και του ίδιου του ατόμου. Ήταν ο πρώτος σημαντικός Ευρωπαίος φιλόσοφος που εισήγαγε την ινδική φιλοσοφία στον δυτικό τρόπο σκέψης. Η ανάλυση της βούλησης οδήγησε τον Σοπενχάουερ στο συμπέρασμα ότι οι συναισθηματικές και σωματικές επιθυμίες δεν μπορούν ποτέ να εκπληρωθούν ολοκληρωτικά. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ο Σοπενχάουερ να κατατείνει προς έναν τρόπο ζωής που απέρριπτε τις ανθρώπινες επιθυμίες, παρόμοιο με αυτόν που διδάσκουν ο Βουδισμός και οι Βέδες.

Οι αδελφοί Γιάκομπ Λούντβιχ Καρλ Γκριμ (1785 ως 1863) και Βίλχελμ Καρλ Γκριμ (1786 ως 1859) ήταν δύο Γερμανοί συλλέκτες παραδοσιακών παραμυθιών. Ο Βίλχελμ Καρλ Γκριμ έδωσε λογοτεχνική μορφή και τα προσάρμοσε για παιδιά. Μέχρι το 1857 επτά εκδόσεις των παραμυθιών είχαν εκδοθεί και περιείχαν συνολικά 211 παραμύθια. Ανάμεσα σε αυτά υπάρχουν και παραμύθια όπως η Κοκκινোসκουφίτσα, Η Χιονάτη και οι Επτά Νάνοι, Χάνσελ και Γκρέτελ, Η Ωραία Κοιμωμένη, Η Σταχτοπούτα, Ο λύκος και τα εφτά κατσικάκια και άλλα.



**Οι αδελφοί
Γκριμ**

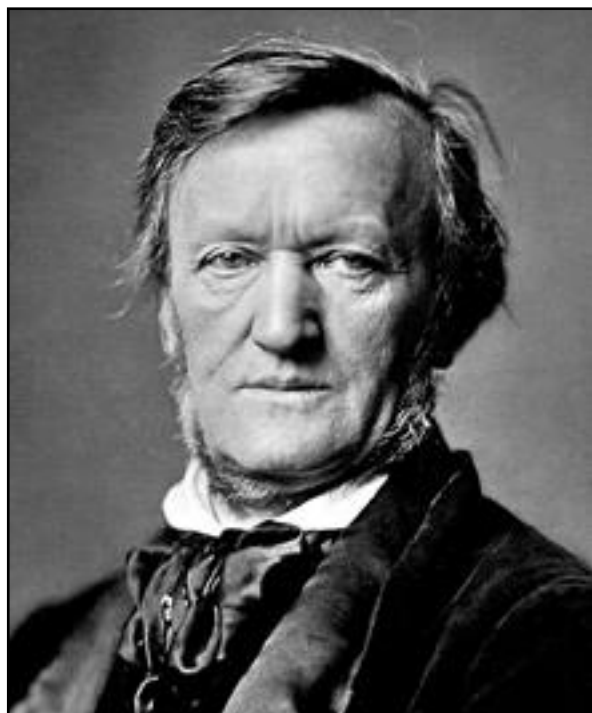


Ο Καρλ Μαρξ (1818 ως 1883) ήταν Γερμανός φιλόσοφος, κοινωνιολόγος, δημοσιογράφος, ιστορικός, πολιτικός οικονομολόγος και θεωρείται ως θεμελιωτής του κομμουνισμού. Ασχολήθηκε με πολλά ζητήματα ως φιλόσοφος και δημοσιογράφος. Είναι κατ' εξοχήν γνωστός για την ανάλυση της κοινωνίας σε όρους ταξικής πάλης, όπως περιγράφεται στο τρίτομο έργο του «Το Κεφάλαιο».



Ο Φρίντριχ Ένγκελς (1820 ως 1895) ήταν Γερμανός φιλόσοφος, δημοσιογράφος, και κοινωνικός επιστήμονας που επεξεργάστηκε μαζί με τον Καρλ Μαρξ τη θεωρία του διαλεκτικού υλισμού. Συνέγραψε επίσης, μαζί με τον Μαρξ, το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο». Ένα από τα σημαντικά βιβλία του είναι «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους».

Ο Ρίχαρντ Βάγκνερ (1813 ως 1883) ήταν Γερμανός συνθέτης, ποιητής και μουσικολόγος, σημαντικός για τις όπερές του. Μερικές πολύ γνωστές είναι «Ο Ιπτάμενος Ολλανδός», «Λόεγκριν», «Το Δαχτυλίδι των Νιμπελούνγκεν», «Τριστάνος και Ιζόλδη» και «Πάρσιφαλ».



Στο Φεστιβάλ που έγινε στο κάστρο Χάμπαχ το 1832 διανοούμενοι με διάφορες πολιτικές απόψεις ήταν από τους πρώτους που χρησιμοποίησαν τη μελλοντική σημαία της Γερμανίας και ζήτησαν ένα ενοποιημένο γερμανικό έθνος. Η σημαία που χρησιμοποιήθηκε στην πορεία θα γινόταν αργότερα η γερμανική σημαία αλλά με τα χρώματα σε διαφορετική σειρά.



Η Γερμανική Συνομοσπονδία διαλύθηκε το 1866 με τον πόλεμο των επτά εβδομάδων μεταξύ της Πρωσίας και της Αυστρίας και στο διάστημα από το 1866 ως το 1871 δημιουργήθηκε η Βόρεια Γερμανική Συνομοσπονδία με καγκελάριο τον Όττο φον Μπίσμαρκ.

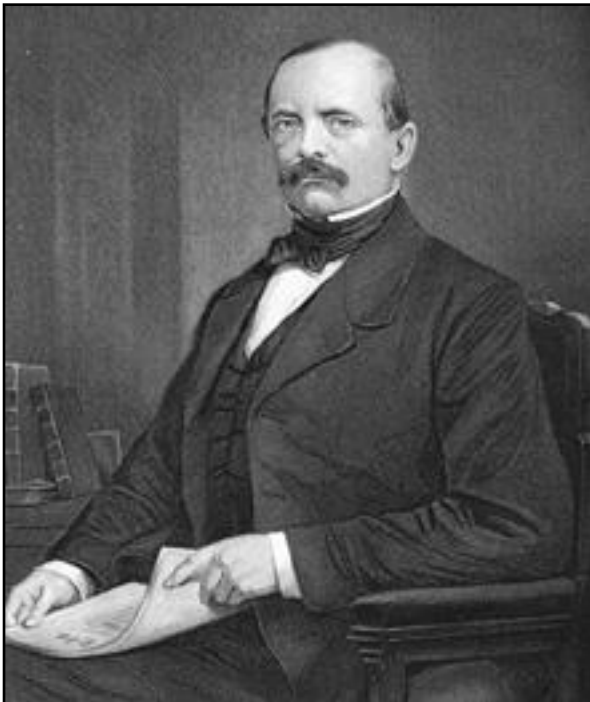


Η Γερμανική Αυτοκρατορία (επίσημα Γερμανικό Ράιχ] ήταν Γερμανικό εθνικό κράτος, που δημιουργήθηκε από την ενοποίηση της Γερμανίας το 1871 μέχρι την παραίτηση του Κάιζερ Γουλιέλμου Β΄ τον Νοέμβριο του 1918, όταν η Γερμανία έγινε ομόσπονδη δημοκρατία. Ιδρύθηκε όταν τα νότια Γερμανικά κράτη συνενώθηκαν με τη Βόρεια Γερμανική Συνομοσπονδία. Την 1η Ιανουαρίου 1871 τέθηκε σε ισχύ το νέο σύνταγμα που άλλαξε το όνομα του ομοσπονδιακού κράτους και εισήγαγε τον τίτλο του αυτοκράτορα για τον Γουλιέλμο Α΄, βασιλιά της Πρωσίας. Το Βερολίνο παρέμεινε πρωτεύουσα της Γερμανικής Αυτοκρατορίας και ο Όττο φον Μπίσμαρκ παρέμεινε Καγκελάριος, επικεφαλής της κυβέρνησης. Η κυριαρχία της Πρωσίας ήταν επίσης κατοχυρωμένη συνταγματικά.

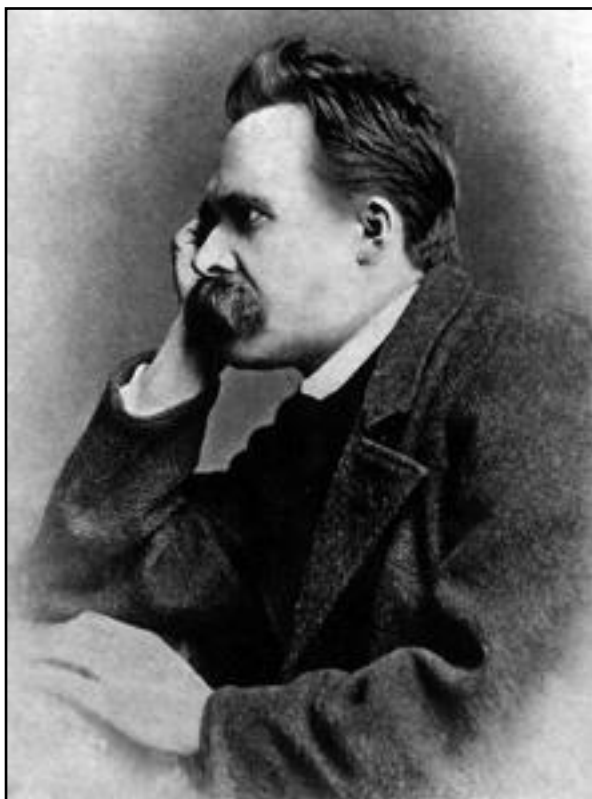


Μετά το 1850 τα κρατίδια της Γερμανίας είχαν αρχίσει να εκβιομηχανίζονται γρήγορα, με ιδιαίτερη έμφαση στον γαιάνθρακα, τον σίδηρο (και αργότερα τον χάλυβα), τα χημικά και τους σιδηροδρόμους. Η ενωμένη Γερμανία έγινε κυρίως αστική. Στα 47 χρόνια της ύπαρξής της η Γερμανική Αυτοκρατορία ήταν ένας τεχνολογικός, βιομηχανικός και επιστημονικός γίγαντας, κερδίζοντας περισσότερα Βραβεία Νόμπελ στην επιστήμη από οποιαδήποτε άλλη δυτική χώρα εκείνη την περίοδο. Το 1900 η Γερμανία ήταν η μεγαλύτερη οικονομία στην Ευρώπη, ξεπερνώντας το Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και η δεύτερη μεγαλύτερη στον κόσμο, μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τα εργοστάσια Krupp



Ο Όττο Έντουαρντ Λέοπολντ, πρίγκιπας του Μπίσμαρκ, (1815 ως 1898) ήταν ένας από τους πιο σημαντικούς Γερμανούς πολιτικούς του 19ου αιώνα. Ως πρωθυπουργός της Πρωσίας από το 1862 ως το 1890 πραγματοποίησε την ενοποίηση της Γερμανίας. Από το 1867 ήταν Καγκελάριος της Βόρειας Γερμανικής Συνομοσπονδίας. Όταν ιδρύθηκε η Γερμανική Αυτοκρατορία το 1871 έγινε ο πρώτος της Καγκελάριος. Οδηγήθηκε σε παραίτηση το 1890 σε ηλικία 75 ετών.



Ο Φρειδερίκος Νίτσε (1844 ως 1900) ήταν σημαντικός Γερμανός φιλόσοφος, ποιητής, συνθέτης και φιλόλογος. Έγραψε κριτικά δοκίμια πάνω στη θρησκεία, την ηθική, τον πολιτισμό, τη φιλοσοφία και τις επιστήμες. Οι κεντρικές ιδέες της φιλοσοφίας του Νίτσε περιλαμβάνουν τον «θάνατο του Θεού», την ύπαρξη του υπερανθρώπου, την ατέρμονη επιστροφή, καθώς και τη θεωρία της ηθικής κυρίων - δούλων. Αναφέρεται συχνά ως ένας από τους πρώτους «υπαρξιστές» φιλόσοφους.

Ο Μαξ Βέμπερ (1864 ως 1920) ήταν Γερμανός κοινωνιολόγος και πολιτικός οικονομολόγος, του οποίου οι ιδέες επηρέασαν την κοινωνική θεωρία και την κοινωνική έρευνα. Ήθελε να συγκροτήσει ένα εννοιακό πλαίσιο που να περιέχει το σύνολο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων και να τις τοποθετήσει μέσα σε μια δεδομένη ιστορική φάση, στον αντίποδα κάθε μεταφυσικής παράδοσης. Η επιστημολογία του Μαξ Βέμπερ στηρίζεται στην αξιολογική ουδετερότητα και στον φορμαλισμό και βασίζεται σε ιδεότυπους και γενικεύσεις.



Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν μια γενικευμένη σύγκρουση των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων που διήρκεσε από τον Ιούλιο του 1914 ως τον Νοέμβριο του 1918. Στην ουσία ήταν μία μεγάλη ενδοευρωπαϊκή διένεξη με τα κύρια μέτωπα στη Γηραιά Ήπειρο, η επέκτασή της ωστόσο και στην περιφέρεια, με ενεργό συμμετοχή αποικιακών στρατευμάτων –με την εμπλοκή ακόμα και αμερικανικών– της προσέδωσαν τελικά την έννοια του παγκόσμιου.

